

Həmsöhbətimiz bir çox sevilən rolların ifaçısı əməkdar artist, Dövlət Pantomima Teatrının direktoru Elman Rəfiyevdir.

-Deyərdim ki, ölkənin mədəniyyəti teatrda başlayır. Pantomima Teatrının direktoru olaraq, Mədəniyyət Nazirliyindən teatrınıza qaşığı görürsünüz?

-Günümüzdə mədəniyyətə töhfə verən bir çox teatrlar var. Mən o teatrların birində çalışıram. Dövlət Pantomima Teatrının həm direktoru, həm də aktyoruyam. Bu da mənim alın yazımda var imiş. Mən qismətə çox inanıram.

Əgər Mədəniyyət Nazirliyinin dəstəyi olmasa, teatrlar tənəzzülə uğrayar. Biz hər zaman nazirlikdən teatrımıza qaşığı hiss edirik. Bizim bu binamızın (red: DPT-nin binası) Mədəniyyət Nazirliyinin maddi bazası hesabına səhnə və tamaşaçı zalı təmir olundu. Bunu Mədəniyyət Na-

“Bəzi mətbuat nümayəndələri mənim başıma gələn hadisədən şou yaratdılar”

-Son zamanlar Kukla teatrında baş verənlərlə bağlı fikrinizi bilmək maraqlı olardı...

-Kukla teatrının direktoru Rəşad Əhmədşadın teatrda fəaliyyəti bir nümunədir. O, gənclik illərindən böyük səhnələrdə və böyük sənətkarlarla birlikdə çalışıb. Hətta deyərdim ki, onun iş fəaliyyəti mənim iş fəaliyyətimdən qat-qat üstündür. O, hər şeyi dəqiqliklə icra edən insandır. Mən elə şeylər var ki, Rəşadla məsləhətləşirəm.

İnanıram ki, haqq-ədalət öz yerini tapacaq. Müəyyən anlaşılmazlıqlar olur. Ancaq istəməzdim ki, bəzi mətbuat nümayəndələri ondan şou düzəltsinlər. Nəçə ki, mənim başıma gələn hadisədən şou

tamaşaçısı var. Düşünürəm ki, mən də Xəzər.TV-də yayımlanan "Ata ocağı" serialından sonra daha çox məşhurlaşmağa başladım.

Düşünürəm ki, hər üçümüzün sənət fəaliyyəti olduqca uğurludur. Yəni hər üçümüz də gördüyümüz işlərin ön müqəmməlini etməyə çalışırıq. Və buna da

Aktyor səhnədə yığıla bilər, sürətli hərəkət edəndə paltarları söküklə bilər, 1-2 dəqiqə səhnəyə gec çıxma bilər, qaralıqda divara dəyər bilər bu kimi hallar ola bilər. Amma bu vəziyyətdən elə çıxmaq lazımdır ki, tamaşaçı baş verənləri hiss etməsin. Və biz də bunu bacarıırıq.

“Aktyor serialdan o məqamda ayrılır ki...”

- İndi serialların çoxu uzunömürlü olur. Məlumdur ki, həmin seriallar tamaşaçılar tərəfindən sevilməyə 500, hətta 1000 bölümə qədər uzadılmaz. Bəs belə uzunömürlü seriallara çəkilmək aktyorları yormur ki?

-Doğru qeyd etdiniz ki, bu serial baxılmasa, reyting toplaması serialın çəkiliş heyəti həmin serialı sonlandırır. Bəzən belə seriallara el arasında "Santo Barbara" deyirlər. Amma mən deyərdim ki, Azərbaycanın birçə " Santo Barbara"sı

Elman Rəfiyev: "Buna görə bir çox tamaşaçımızı itirdik"

zirliyi teatra olan qaşığıdan irəli sürdü.

Biz bir qurumuq. Teatrda olan problemlər üçün müraciət edirik. Nazirlik də bunu nəzərə alır. Digər məsələ isə aktyorların qostrol səfərinin səbəbkarı Mədəniyyət Nazirliyidir. Qostrol səfərinə nazirlik maliyyələşdirir. Mədəniyyət Nazir-

yaratdılar. Teatr nə qazanır ki, ordan da nəşə yesin?! Bəzən qazandıığımız uğurlarla yox, mənfəi hadisələrlə məşhurlaşırıq. İnanıram ki, Kukla teatrında olan bu anlaşılmazlıq öz həllini tapacaq. Rəşad Əhmədşad ömrünü Azərbaycan mədəniyyətinə sərf edən insandır. O, öz işinin peşəkardır. Onun adı mənfəi işlərdə heç vaxt hallana bilməz. Çünki o, suyu üfürü-üfürə içən insandır.

- Mənimlə razılaşarsınız ki, Azərbaycan bütövlükdə teatral cəmiyyət deyil. Sadəcə cəmiyyətdə bir toplum var ki, onlar teatru sevir.

- Doğru qeyd etdiniz. İndi teatra marağı olan çox az adam var. Amma bu, həmişə belə olmayıb. Bir zamanlar insanlar teatrlara axın edirdilər.

- Bir zamanlar "üçlük" idiniz... Ancaq sonra yollarınız ayrıldı...

- "Üçlük" yox, "Məşhur üçlük". Bu adı bizə Əmirhüseyn Məcidov vermişdi. Qurban (red: Məsimov) Kukla teatrında öz ampulasındadı, mən gördüyünüz kimi Pantomima teatrında çalışıram, Pərviz(red: Məmmədrzayev) kino sahəsinə kifayət qədər uğur qazandı. Öndə qeyd etdiyim kimi, mən qismətə inanıram. Bizim yaşadığımızı alın yazımızdır. Və biz də bunu yaşayırıq.

“Mən kamera qarşısına keçməkdən inanılmaz zövq alıram”

-Amma bu üçlüyün arasında siz daha çox tanınmağa başladınız...

- Bilirsiniz, Pərviz kino sahəsində uğurlu işlər gördü. Qurban teatrdan baş rejissor olsa da, bir zamanlar hər kəs tərəfindən sevilən məşhur seirala da çəkildi. Deməzdim ki, onlar tanınmır. Onların öz

müəyyən qədər nail oluruq. Bunun da bir səbəbi var ki, bizi sözün əsl mənasında sənət fədaisi yetişdirib. Bu şəxsiyyət isə xalq artisti Bəxtiyar Xanzadədir.

Bəxtiyar Xanizadə Azərbaycan mədəniyyəti üçün uğurlu aktyorlar və rejissorlar yetişdirib. Nicat Kazımov, Rövşən İsaş, Siyavuş Hüseynli, Azər Axşam, Pərviz Məmmədrzayev, Qurban Məsimov v.s onlarla aktyor və rejissorlar var ki, Bəxtiyar müəlliməndən dərslər alıblar.

Bəxtiyar müəllim öz tələbələri ilə çox məşqlər edir. Hətta hazırlanan bir tamaşaya tamaşaçı kimi baxır, rejissor və ya aktyor kimi yox.

Dövlət Pantomima Teatrının aktyorları daim çalışırlar. Yeni tamaşalar üzərində məşq olunur. Mən deyərdim ki, teatr canlı sənətdir.

-Günümüzdə Pantomima teatrının tamaşaçısı sizi qane edir?

- Bəli. Bura bu teatru sevnələr gəlirlər. Zal kiçik olsa da böyük sevgi ilə dolur. Tamaşa bitəndən sonra getmək istəmirlər.

Yaxın keçmişdə 7-ci sinif şagirdləri tamaşaya gəlmişdilər. Çingiz Aytmatovun "Manqurt" tamaşasına baxdılar. Tamaşadan sonra onlar rejissorla söhbət etmək istədilər. Təsəvvür edin ki, 7-ci sinif şagirdləri də bu teatru sevdilər.

-Tamaşalarınızda uğursuz məqamlar olub?

-Bizdə uğursuz məqamlar demək olar ki, yox dərəcəsinədir. Bəxtiyar Xanizadə 1988-ci ilə bu teatru yaradanda dedi ki, mənim yaratdığım teatrdan hər şey zərgər dəqiqliyi ilə olmalıdır.

Əgər biz tamaşaçı qarşısına çıxırıqsa, bir tamaşanı uzun müddət məşq etməliyik. Tam olaraq tamaşaya hazır oymayana qədər onu tamaşaçıya təqdim etmirik. Bizim tamaşaçı qarşısında nəyisə səhv etməyə ixtiyarımız yoxdur. Çünki Bəxtiyar müəllim bizi işinin peşəkari kimi yetişdirdi.

Ustadımız tamaşaçı zalında əyləşib aktyora deyir ki, rolu elə oynamağın ki, mən tamaşaçı olaraq bu obraza inanmı. Əlbəttə ki, ekstrimal hallar qaçılmazdır.

var, o da "Ata ocağı"dır (gülür). Sualın ikinci hissəsinə cavab olaraq deyim ki, mən heç bir rolu oynamaqdan qətiyyətlə yorulmuram. Əksinə, hər gün işimdən daha çox zövq alıram. Mən kamera qarşısına keçməkdən inanılmaz zövq alıram. Özümü xoşbəxt hiss edirəm. Aktyor bu peşəni ona görə seçir ki, hər kəsdən fərqlənsin, məşhur olsun. Mən özüm bu sənətə seçilmək üçün gəlmişəm. Küçyəyə çıxanda seçilm, cəmiyyət içində seçilm...

Küçyəyə çıxanda heç kəs demir ki, Pantomima teatrının direktoru, hamı deyir ki, aktyor Elman Rəfiyev.

Mənim ürəyimdə teatrın öz yeri var, kinonun isə öz yeri. Aktyor serialdan o məqamda ayrılır ki, ona başqa serialdan yüksək qonaraq təklifi gəlir.

-Düşünürəm ki, bu da normal haldır. Aktyorun da sosial həyatı var...

-Əlbəttə, aktyorun da ailə qaşığı var. Hər kəs bizi ekranda obrazlarla tanıyır. Təbii ki, heç kəs bizim ailə qaşığılarımızdan xəbərdar deyil. O üzəndə də aktyor yüksək qonaraq obrazı seçirsə, onu qınamaq olmaz.

-Aktyor sənətini sevir, oynadığı rolları sevir, həm də ailəsinə sevir. Yəni aktyor işindən qazanc əldə etməlidir axı...

-Bütün aktyorların üçün ən həssas məqam budur. Biz sevdikimiz peşə ilə məşğul oluruq ki, ailəmizi dolandıraq. Əvvəllər aktyorların maaşı çox aşağı idi. Ancaq Afaq xanımın (red: Bəşirqızı) məlum çıxışı aktyorların maaşına müsbət təsir etdi.

-Görünür, səlahiyyətli şəxslərdən çox Afaq Bəşirqızı teatrın qaşığına qalır...

- Bildiyim qədəri ilə Afaq xanıma orda söz verilməməli idi. Ancaq o, məqamında sözünü dedi. Düşünürəm ki, Afaq xanım bütün teatrlar adından haqq səsinə ucaltdı.

Bu cəsarətinə görə Afaq xanıma öz minnətdarlığımı bildirirəm.